Nº. 23. Aº. 1839.

ARNHEMSCHE COURANT.

Donderdag 7 Februarij.

Beter laat dan nooit.

In de *Nederlandsche Staats-Courant* van maandag, 4 februarij, leest men: „*De Nederlandsche regering heeft besloten tot de aanneming der voorstellen, welke zij van de Londensche conferencie ontvangen heeft.*”

Die voorstellen behelzen, gelijk men weet, eene voor Nederland zeer nadeelige wijziging der 24 artikelen. In stede van *f* 8,400,000 zal België [illegible] slechts *f* 5,000,000 jaarlijks in de schuld van het koningrijk der Nederlanden dragen, en Nederland geene vergoeding ontvangen voor de volle rentebetaling, door hetzelve sints den opstand gedaan.

Ware nu het traktaat van 15 november 1831; of het traktaat der 24 artikelen, ten dienstigen tijde, door onze regering aangenomen, zoo zouden wij, gerekend van 1 november 1830 af, tot 1 februarij 1839 toe, in de volle rentebetaling der staatsschuld door België zijn te gemoet gekomen met eene som van *f* 69,300,000. Het volhardingsstelsel, door ons ministerie gekozen, en door de ministeriële pers zoo aanhoudend verdedigd en aangeprezen, kost dus aan Nederland:

I. . . . . *f* 69,300,000; de interessen dier som niet eenmaal gerekend.

Ware het traktaat der 24 artikelen ten dienstigen tijde door onze regering aangenomen, zoo had de Nederlandsche natie niet, gedurende zeven jaren, gerekend slechts van 1 februarij 1832 tot 1 februarij 1839, ten minste *f* 10,000,000 jaarlijks aan *buitengewone* oorlogskosten behoeven op te brengen. Het volhardingsstelsel door ons ministerie gekozen, en door de ministeriële pers zoo aanhoudend verdedigd en aangeprezen, kost dus aan Nederland:

II. . . . . *f* 70,000,000; de interessen dier som niet eenmaal gerekend.

Daargelaten dus de interessen en het beneden deszelfs wezenlijk bedrag gestelde cijfer voor buitengewone oorlogslasten, kost ons het ministeriële stelsel aan de twee genoemde posten alleen, in het verledene: *f* 139,300,000.

Het kost ons:

III. [illegible] 3,400,000 jaarlijks, die België thans minder in de Nederlandsche staatsschuld zal dragen, [illegible] artikelen bepaald was.

Al die hoogstbelangrijke geldelijke nadeelen, — wij spreken nu nog niet van al de andere schade aan Nederland door het *status quo* toegebragt, — heeft Nederland *in de gunstigste onderstelling*, namelijk dat België thans, vrijwillig of gedwongen, toetreedt, te danken aan het stelsel van volharding, van vaderlijk bestuur, van gerekt geduld en onderworpen geloof, en al wat dusdanigs meer door het ministerie en deszelfs tolken en begunstigden werd aangepredikt en bezongen.

Men kent de pogingen, welke de oppositie van den beginne af aanwendde om het raadzame der aanneming van de 24 artikelen te doen inzien en er de regering toe over te halen. Men weet, hoe zij zich in hare beschouwingen getrouw bleef, en niet als een *Handelsblad* met elken wind draaide, of zich rigtte naar eenen zeilsteen van goud. Men weet ook wat haar deswege te beurt viel: vergruizingen en lasterlijke aantijgingen van allerlei soort: het was haar slechts om posten te doen; — zij was Belgisch-gezind, omgekocht door Belgisch geld; hare tolken waren jesuiten, oproerstookers, — en dergelijke erbarmelijkheden meer.

En toch de meesten dergenen, die zoo spraken, meenden het wezenlijk zoo; eene regering, welke hun en den hunnen posten gaf, die zich daarbij vaderlijk noemde, welke door de ministeriële schrijvers in proza en poëzie om hare bekwaamheden werd geprezen, wier leden grootendeels gedurende hun bewind schatten op schatten (in hunne particuliere schatkist) stapelden, dat moest wel eene onverbeterlijke regering zijn!

Welk eene droevige figuur maakte, daarbij vergeleken, de oppositie, die slechts redeneringen te berde bragt!

En nu, wat heeft de uitkomst bewezen? Wie had gelijk in zijne beschouwingen, — de regering of de oppositie?

De regering verklaarde ruim zeven jaren lang de 24 artikelen heilloos, onaannemenbaar; en neemt thans veel minder aan.

De oppositie betoogde van den beginne het verderfelijke van het *status quo*, beweerende dat de 24 artikelen veel verkieslijker waren, dat dezelve met goed konden worden aangenomen; — zeven jaren lang schold men [illegible] volgde men, te laat, haren raad. Zoo gij nu de 24 artikelen [illegible] zeide zij, neem dan in 's hemels naam minder; — men [illegible] sprak van lafheid, van verraad, — maar de noodwendigheid [illegible] de [illegible]; men volgde haren raad weder, [illegible] minder dan de 24 artikelen aan!

En de ministeriële bladen? [illegible] van bewondering en dankbaarheid, op den buik voor de vaderlijke regering, en jubelen als hadden zij en hunne regering het land gered; en vorderen dankbaarheid van de natie, omdat men de *volharding* niet rekte tot aan haren volslagen ondergang! — Vandaag jubelen zij, en eischen dankbaarheid; morgen zullen zij weder als te voren tegen de *verblinde, verderfelijke* oppositie razen.

Intusschen mogen wij hun het genoegen niet laten van weder met de beleefde magtspreuk op te treden, waarmede de goede gemeente zoo lang werd misleid. De regering kon niet eerder toetreden, heette het; de agnaten, de Duitsche bond weigerden hunne toestemming. Wat blijkt er nu? Dat men, ter bekoming der 24 artikelen, die toestemming *niet behoefde*. Dit blijkt niet uit hetgeen onze regering mededeelde; want die deelt niets mede, dan de twee bovengemelde regelen der *Staats-Courant*. Maar het blijkt uit het rapport, door den Belgischen minister van buitenlandsche zaken aan de kamers gedaan. In dat rapport vindt men de letterlijke mededeeling van een antwoord van lord PALMERSTON aan onze regering. Zie hier de zaak: tijdens de onderhandelingen in 1833, begeerde ons kabinet den regter-oever der Maas, die begrepen was onder het grondgebied, hetwelk als schadeloosstelling voor Luxemburg in den Duitschen bond zou worden opgenomen, in stede daarvan met Nederland te vereenigen; en stelde dit voor als eene *wijziging* in de 24 artikelen te maken. Hierin werd bewilligd op voorwaarde, dat de koning groothertog, alvorens de onderteekening van het tractaat, zou verkrijgen de toestemming des Duitschen bonds en der agnaten van het huis van Nassau. Die toestemming werd geweigerd. Nu verviel daardoor wel de door ons kabinet voorgestelde wijziging, maar geenszins de mogelijkheid om de 24 artikelen aan te nemen, en volgens dezelve eene eindbeslechting te bewerkstelligen. Wat deed nu onze regering? Bij eene nota van 27 october 1836 gaf eindelijk de gevolmagtigde van den koning groothertog aan de gevolmagtigden van Oostenrijk, Frankrijk, Groot Britanje, Pruissen en Rusland kennis van dit antwoord des bonds, daarbij, namens zijn hof, den wensch uitende om de onderhandelingen, sinds 24 augustus 1833 afgebroken, te zien hervatten. Deze nota werd overgeleverd aan lord PALMERSTON, met verzoek om die mede te deelen aan de plenipotentiarissen in conferencie vereenigd. Hierop antwoordde lord PALMERSTON: »De ondergeteekende betreurt aan den heer DEDEL te moeten berigten, dat het hem, in de tegenwoordige omstandigheden, niet mogelijk is die nota aan de plenipotentiarissen mede te deelen.

»De vergaderingen der conferencie zijn geschorst geworden tot dat de Nederlandsche plenipotentiarissen zouden gemagtigd zijn, om te verklaren een van beide: *of* dat Zijne Nederlandsche Majesteit de toestemming heeft van den Duitschen bond en den groot-hertog van Nassau tot de territoriale schikking, door het Nederlandsche gouvernement in 1833 voorgesteld, luidens welke het geheele district van Limburg met Holland (Nederland) zou worden vereenigd; *of*, dat Z. M. die toestemming niet hebbende kunnen verkrijgen, bereid was toe te treden tot de territoriale schikking, vervat in de 24 artikelen, en zijne plenipotentiarissen te magtigen om de 7 eerste dier artikelen, die tot het grondgebied betrekking hebben, te teekenen.

» De nota, door den heer DEDEL aan de plenipotentiarissen der vijf hoven gerigt, zegt wel, dat het Z. Ned. M. niet gelukt is, de toestemming van den bond en den hertog van Nassau te verwerven tot de territoriale schikking, in 1833 door Z. M. voorgesteld; maar de nota zegt niet, of, ingeval de conferenciën wierden hervat, de plenipotentiarissen zouden worden gevolmagtigd, en bereid zijn om toe te treden tot de 7 eerste der 24 artikelen, en om alzoo de bewilliging Z. Ned. M. te geven in de grondgebiedsbepaling der vijf mogendheden.”

Men ziet dus, dat de vroegere niet-afdoening der zaak, volgens de 24 artikelen, geenszins aan de conferencie, maar aan onze regering is te wijten. Dat zij wel degelijk tot het traktaat van 15 november 1831 toetreden kon, zonder daartoe de toestemming van den bond of van eenen agnaat te behoeven.

TURKIJE.

Het Turksche dagblad *Takwimi Wakaji*, van 19 januarij, behelst het volgende artikel: » Een voorname pelgrim van Chokand, die in de voorgaande maand Ramasan naar Konstantinopel kwam, [illegible] Scheriff (het zwarte kamelot-kleed van den profeet, dat [illegible] vertoond wordt) te huldigen, doortrok en [illegible] De Woiwode van dat distrikt, een [illegible] den pelgrim [illegible]

beleedigde hem nog buitendien op eene grove wijze. Daar nu de waardigheid van den staat betrokken is bij de naarkoming van de pligten der gastvrijheid, en de vervulling dier pligten tot het verschuldigde van elken staatsdienaar behoort, zoo heeft Zijne Hoogheid den voormelden Weiwode, tot straf van zijn onwaardig gedrag, luidens eenen allerhoogsten firman, naar Karahissar-Sahib verbannen.

RUSLAND.

Wilna. Bij eene nieuwe bepaling des ministers van opvoeding, graaf *Ouwaroff*, wordt tot verbreiding en bevordering der Russische taal in Lithouwen en in de overige voormaals Poolsche, thans bij Rusland ingelijfde provinciën, de oprigting van een instituut voor Poolsche freules te Bialystok, waar slechts de Russische taal zal worden onderwezen, en van soortgelijke instituten te Wilna, Witepsk, Polozk, Minsk en Grodono voor Poolsche jongelingen en meisjes, waar voor het onderwijs in de Russische taal gezorgd wordt, en waar dagelijks, de zon- en feestdagen uitgezonderd, onderrigt zal worden gegeven, bevolen. Dergelijke instituten zullen ook voor Podolië, Wolhynië en de Ukraine, te Kiew, Jaromier, Kaminiec-Podolski en andere steden opgerigt worden. De adellijken in die provinciën zijn streng aangemaand geworden om hunne zonen en dochters naar die instituten te zenden, opdat zij zich in de *nationale taal* volkomen bekwamen. De Roomsch-katholieke kloosterscholen, door monniken of nonnen gehouden, zijn aan wereldlijke inspecteurs onderworpen geworden, aan welke het ten pligt gesteld is, den ouders te doen gevoelen hoe nuttig en noodwendig voor hunne kinderen het aanleeren der Russische nationale taal is. (*Presb. Zeit.*)

ZWEDEN en NOORWEGEN.

Stockholm, *18 jan.* Zoowel in onze hoofdstad als in het geheele koningrijk heeft men met groote vreugde vernomen, dat de koninklijke regering, onder voorzitting van den kroonprins, aan het handels-kollegie bevelen heeft uitgevaardigd tot inname van berigten betrekkelijk eene herziening van den Sond-tol. Het land en de handelstand inzonderheid zien met vertrouwen verdere en afdoende maatregelen te gemoet, en algemeen koestert men de hoop, dat het oogenblik niet ver meer af is, waarop dit bezwaar voor de Scandinavische scheepvaart zoo al niet geheel opgeheven dan toch wezenlijk verligt zal worden. (*Hamb. Corr.*)

DUITSCHLAND.

Mainz, *24 jan.* Het voorstel van onzen afgevaardigde *Kertel* in de Hessische kamer aan de regering, strekkende om elke handelstoenadering van het Duitsche tolverbond tot Holland direct en indirect te verhinderen, had een al te egoïstisch aanzien, en duidde eene te bekrompene wijze van beschouwen aan, om ingang bij ons te kunnen vinden. Eene uitbreiding en bevrijding van den handel kan nooit schaden, en, dat Holland ten minste even veel uit de staten des Duitschen tolverbonds trekken zal, als deze staten uit Holland, is aan geenen twijfel onderhevig. (*N. C.*)

Osnabruck, *21 jan.* Groot is hier reeds het aantal dergenen, die weigeren de belastingen te betalen. Daar dezen alsdan het een of ander tot pand wordt afgenomen, staat het te vreezen, dat het hier aan een geschikt lokaal zal ontbreken om al de panden te bergen. (*Elberf. Zeit.*)

Frankfort, *3 febr.* Men mag thans inderdaad reikhalzend uitzien naar de naaste gebeurtenissen in België. Het slotmemorandum der conferentie is thans in geheel België bekend, en alle ijdele hoop, welke onlangs nog gebouwd werd op het rekken der beraadslagingen van de Londensche conferentie of het vertragen der volvoering van de 24 artikelen moet verdwijnen. Dat de Belgische regering in hare toerustingen, wij willen het erkennen, met zekere energie voortgaat, kan eigenlijk weinig bezorgdheid baren, want deze toerustingen kunnen de uitvoering niet beletten der maatregelen, welke de mogendheden zullen nemen, ingeval België zich tot de aanneming der 24 artikelen wil laten dwingen. Had België slechts met Holland te doen, zoo kon men zeker onderstellen, dat zijne toerustingen van eenig gevolg zouden kunnen wezen, hoewel het nog zeer twijfelachtig is of Holland niet nogmaals het Belgische leger slaan zou. Maar België heeft thans minder met Holland dan wel met de groote mogendheden te doen, en om deze wederstand te kunnen bieden, schijnt het revolutionaire middelen te baat te willen nemen. Men gelooft, wel is waar, niet, dat de Belgische regering, vooral koning *Leopold*, die middelen goedkeurt, maar is niet [illegible] gesproken, de Belgische regering in eene zoo moeijelijke positie [illegible] naauwelijks anders kan handelen dan de zoogenaamde patriotsche [illegible] verlangt? — Zeer nieuwsgierig is men, of de Poolsche generaal [illegible] die uit Praag verdwenen is, eene aanstelling bij het Belgische leger [illegible] is bezwaarlijk te gelooven, dat België zulk eenen stap, welke [illegible] beleediging der oostelijke mogendheden zijn zou, zal wagen. [illegible] der revolutionaire partij kunnen wezenlijk slechts tot België's verderf [illegible] (*Köln. Zeit.*)

Stuttgart, *3 febr.* Heden is de gewone [illegible] koning in persoon, met eene aanspraak geopend. [illegible] gunstig. De financiën inzonderheid moeten zich in zeer voordeeligen staat bevinden, zoodat verschillende belastingen kunnen worden verminderd, en er een overschot aanwezig is, hetwelk men voor nuttige inrigtingen wil besteden. Betrekkelijk het huwelijk der prinses wordt er gezegd: »Met vreugde kondig ik u de bepaalde verbindtenis mijner tweede dochter, de prinses *Sofie*, met den erfprins van *Oranje* aan, mij overtuigd houdende dat gij deel nemen zult in het geluk van het vaderhart." Eenvoudig en natuurlijk; er wordt niet bijgevoegd: dat het huwelijk »bevorderlijk zal zijn aan de belangen der natie," gelijk in *Oud-Nederland*.

PRUISSEN.

Dusseldorp, *3 febr.* Een Engelsche en een Oostenrijksche kabinetskoerier kwamen op hunne doorreis naar Brussel dezen nacht hier aan, doch konden, wegens het ijs, eerst dezen morgen den Rijn overkomen. (*Düsseld. Zeit.*)

Oberwesel, *31 jan.* Gisteren morgen heeft de Rijn, bij tamelijk hoogen waterstand, zich tusschen hier en St. Goar gezet, voor de tweede maal in dezen winter, en heden is hij tot bij Bacharach toegevroren. (*R. u. M. Z.*)

De *Allgemeine Zeitung* behelst het volgende berigt uit Keulen, van den 27sten jan.: »Gisteren middag kreeg men hier het telegrafisch bevel, dat de 14de en 15de divisie terstond hunne krijgsreserven opnemen en de bataljons op eene sterkte van 1002 man brengen moesten. Nog denzelfden namiddag werd dit door renboden en estafetten aan alle landraden bekend gemaakt en zoodanige maatregelen genomen, dat beide divisien zich den 1sten februarij in mobielen staat kunnen bevinden."

FRANKRIJK.

Parijs, *2 febr.* De *Moniteur* behelst de koninklijke ordonnantie, waarbij de kamer der gedeputeerden ontbonden, de kieskollegiën tegen den 2den maart, die van Korsika, tegen den 6den dier maand, en eindelijk de kamer der pairs en de nieuwe kamer der gedeputeerden tegen den 26sten maart daaropvolgende bijeengeroepen worden.

Te gelijker tijd kondigt de *Moniteur* aan, dat, de koning het verzoek om ontslag der ministers niet aangenomen hebbende, zij hunne portefeuilles weder hebben opgevat.

Nog bevat hetzelfde officiële blad dit artikel:

»Frankrijk was kalm en in eenen staat van welvaart. Het verwachtte met gerustheid de oplossing der laatste buitenlandsche moeijelijkheden, die geboren waren uit de groote gebeurtenissen van 1830. De publieke opinie, — de oppositie erkent dit zelve, — was vreemd aan de hartstogtelijke debatten, die het begin van de zitting in de kamers kenmerkten.

»Deze debatten, welke eenen grooten weerklank in het land hebben gehad, [illegible] beide kamers door eene schitterende toetreding tot de politiek [illegible] in de laatste acht jaren het heil van den troon en van Frankrijk heeft [illegible] waaraan het tegenwoordige bestuur het zich tot eer rekent, een bijzonder karakter van gematigdheid en wijsheid te hebben geschonken. In de kamer der pairs was de meerderheid eerbiedwekkend. In de kamer der gedeputeerden werd een vijandig adres vernietigd, paragraaf voor paragraaf, door eene meerderheid, die wel zwak in getal maar aanzienlijk door hare eendragt, beginselen en moed was; de oppositie, krachtig door haar getal, maar gevormd uit verschillende grondstoffen, welke met elkander niet overeen te brengen zijn, en tegenstrijdige voorbeelden, beginselen en verwachtingen vertegenwoordigende, aangevoerd door hoofden, die Frankrijk vervuld hadden door het gerucht hunner worstelingen; die oppositie was slechts eene vereeniging van uiteenloopende minderheden, welke, in hare vereeniging zelve en ten spijt van alle pogingen, tot het einde toe, in eenen staat van minderheid gebleven was. In waarheid, verder van elkander verwijderd dan sommige harer van het bestuur verwijderd waren, tegen hetwelk zij zich zamen verbonden hadden, waren zij onmagtig om dat bestuur te overmeesteren, maar konden zij het belemmeren.

»In dezen buitengewonen toestand vroegen de ministers, tegen welke zich deze coalitie gevormd had, hun ontslag, maar zij waren niet overwonnen in den strijd. Hunne beginselen hadden gestadig de zege behaald; hunne daden hadden eene schitterende goedkeuring verworven. De kroon, welke zij tot het einde toe gedekt hadden, hoorde van den kant der kamers eene trouwe en waardige taal. Zij hoopten, dat gelukkiger opvolgers, op die meerderheid blijvende steunen, hare politiek verdedigende en bevestigende, er in slagen zouden om daartoe een gedeelte dergenen terug te brengen, die het gouvernement hinderpalen in den weg legden.

»De koning riep den maarschalk hertog [illegible]. Vreemd gebleven aan de twisten der laatste dagen, [illegible] doorluchtige maarschalk als natuurlijk aangeduid voor de [illegible], die de koning hem wilde toevertrouwen. Hij wees die van de hand. Deze toestand kon niet langer duren zonder de dierbaarste belangen van Frankrijk in de waagschaal te stellen. Er bleef voor de kroon slechts eene keus over. Zij moest zich, volgens de constitutie, op het land beroepen, daaraan eene genoegzaam talrijke meerderheid vragen, om tegen allen de eendragt der drie magten van den staat te handhaven, en de eindelijke triomf van de politiek van verzoening [illegible] vrede te verzekeren; of de koninklijke magt moest overgaan [illegible] coalitie, dat wil zeggen, zij moest het bestuur aan de minderheid [illegible]eren, tot programma het adres aannemen, dat de kamer [illegible] had, door aan de hoofden der oppositie, krachtens de regten van het prerogatief, de middelen te verschaffen, om zich in de eene en andere kamer eene meerderheid te vormen, welke zij door hare eigen krachten er niet konden vinden. En dit zou ook eene ontbinding geweest zijn.

»Toen bleef aan het bestuur geene aarzeling over. Het moest het bewind

weder opvatten en de ontbinding aannemen, om zijn werk voort te zetten, om de beginselen te verdedigen, die het bij de beraadslagingen over het adres had doen zegevieren, om de meerderheid te handhaven, en te verdedigen, die in de laatste acht jaren de orde en de publieke vrijheden gered heeft.

» Het was het vertegenwoordigend stelsel zelf, dat op het spel stond. Het betrof wezenlijk het verzekeren van de eerste [illegible] wetten, het bestuur der meerderheid. Het betrof het in eere herstellen van zijne opregtheid. Alle deze voorwaarden zouden geschonden zijn, indien minderheden, onmagtig om iets op te bouwen, zich alleen vereenigden om af te breken, en in plaats van tot de overwinning van het gouvernement op te trekken, door de openbare magten tot hare gevoelens over te halen, al hare [illegible] inspanden om hare gevoelens te ontveinzen, te verzwijgen of af te zweren.

» Het is tien jaren geleden, dat de constitutionele orde door maatregelen van staatsgeweld bedreigd werd. Frankrijk trok zich de zaak der 221 afgevaardigden aan, die het edelmoediglijk hadden verdedigd, en nam de taak op zich om haar door zijnen moed te redden. Sedert toen hebben de tegen over elkander gewapende partijen haar op hare beurt door wanhopige pogingen bedreigd; alle burgers en alle magten hebben haar door hunne trouw en goed verstand gehandhaafd. Ditmaal bedreigen haar inwendige gevaren, de natuurlijke gevolgen zelve van de kalmte, welke wij genieten en van de algemeene gerustheid der gemoederen in haren geregelden loop. Het bestuur des konings roept Frankrijk zonder aarselen op. Het herinnert zich hierbij zijnen oorsprong en steunt op zijn beginsel. Het wederzijdsch vertrouwen van den troon en van het land maakt de sterkte en eer der monarchie van 1830 uit. Wij zijn daaraan al het goede hier acht jaren verschuldigd: eene omwenteling in vollen vrede gemaakt, en bevestigd te midden van het woeden der burgertwisten; de orde op eene voorwendelijke wijze met de vrijheid overeengebragt; een buitengemeene voorspoed, dien zelfs de vijanden van onze instellingen gedwongen zijn te erkennen; den vrede, vereerd en bevestigd door zegepralen, die voldoende zijn zouden voor den roem van oorlogstijden, zoo als Antwerpen, Constantine en St. Joan d'Ullea. Eene verandering van politiek zou al die zegeningen op het spel zetten. Frankrijk zal over zich zelf beslissen. Het zal al dit goede behouden."

De bladen der coalitie waren allerhevigst uit tegen het besluit tot ontbinding der kamers, houden het ingediend ontslag der ministers en de pogingen, welke tot vorming van een nieuw kabinet zouden zijn aangewend, voor niet ter goeder trouw te zijn geweest, en voorspellen aan hunne partij eene beslissende zegepraal bij de aanstaande verkiezingen.

[illegible] *3 febr.* Het besluit der regering tot ontbinding van de kamer der [illegible] algemeen [illegible] in de tegenwoordige omstandigheden, voor zeer gewigtig, en [illegible] de tegenpartij bij de algemeene verkiezingen de overhand zal behouden.

Reeds hebben een aantal afgevaardigden de hoofdstad verlaten, om zich naar de departementen te begeven, ten einde aldaar op den [illegible] zers te kunnen werken.

BELGIE.

Brussel, *4 febr.* De drukpers en de publieke opinie hier te lande verklaren zich met iederen dag duidelijker, na het door de Antwerpsche nieuwsbladen aangeheven angstgeschrei tegen de bepalingen van art. 9 des definitieven traktaats, waarbij de voorwaarden der scheepvaart op de Schelde worden geregeld. De *Indépendant* onderzoekt op zijne beurt dat gewigtige punt, en erkent, na de volhardende pogingen te hebben doen uitkomen, die door ons gouvernement zijn in het werk gesteld, om tot de daarstelling van een vast regt te geraken, dat in het nieuwe traktaat belangrijke verbeteringen zijn gemaakt, ten aanzien van de gemeenschappelijke surveillance op het loodswezen, bevaarbaarhouding der rivier, enz., en hij wijst bijzonderlijk op de voordeelen voor de schepen, komende uit verdachte plaatsen, die, ter zake van de gezondheidsmaatregelen, niet verpligt zijn hunne quarantaine aan den mond der Schelde te houden.

Niettemin laakt de *Indépendant* de verhooging van het vaste regt van *f* 1.50 per ton, hetgeen, zegt hij, de vaart langs de kusten en met stoom onmogelijk maakt, zoo daarin niet voorzien werd door een regt van afkoop, hetwelk hij wenscht in het definitive traktaat te zien opnemen.

— De Orangistische dagbladen zetten thans met die der oppositie tot oorlog aan.

De *Messager de Gand* maakt, betrekkelijk het finale traktaat, zijne geloofsbelijdenis bekend. Zie hier hoedanig zijn artikel begint:

» Wat de *Messager* bovenal wil, dit heeft hij herhaaldelijk, luide en krachtig gezegd; wat hij bovenal wil, dit is niemand op dit oogenblik onbekend; dit is het koningrijk der Nederlanden; dit is de restauratie, klaar en ongekrenkt; dit is, in een woord, de integriteit der 18 Nederlandsche provinciën."

Na dezen aanhef verklaart de *Messager*, dat, indien, tegen zijne verwachting, de Europesche diplomatie zijne wenschen niet verhoort, hij alsdan België geheel en vrij wenscht te zien, dat is te zeggen, België met geheel Limburg en geheel Luxemburg, met de vrije vaart op Schelde [illegible] der schuld; op deze voorwaarden verklaart de [illegible] met het stelsel van verzet te zullen ver[illegible]

[illegible]

» Wat het [illegible] derfelijke bepalingen [illegible]

[illegible] ditmaal op het eenstemmige België steunende, dat staatsluk gerust [illegible] onder den voet treden. Geene geneigdheid meer om aan te nemen, geene aarzeling.

— De door onzen minister van buitenlandsche zaken toegezegde staatkundige mededeelingen zijn in de zitting van ll. vrijdag gegeven geworden. Er waren 94 leden en al de ministers tegenwoordig, waaronder ook de heer *de Mérode*, als staatsminister. Bij de opening der zitting beklom de heer *de Theux* de tribune en gaf een verslag van de diplomatieke onderhandelingen, welke tot de besluiten der conferencie hebben geleid. Na dit verslag, hetwelk langer dan twee uren duurde, zonder dat de voorlezing der diplomatieke stukken door eenige conclusiën van den minister gevolgd werden, voerden de heeren *Rodenbach* en *Gendebien* beiden het woord, om aan den heer *de Theux* te vragen, welke de voornemens van het kabinet waren, welk besluit het genomen had, welke houding het gekozen had te nemen? Het antwoord van den heer *de Theux* was: Gij weet bij ondervinding, mijne heeren! dat geen lid van het kabinet de verantwoordelijkheid zijner meening in de zaken, welke aan de kamer ter beoordeeling voorgelegd worden, van zich weert; maar wij beschouwen deze zaak niet als aan de kamer ter beslissing voorgelegd. Ik geloof, dat de onderhandelingen niet als afgedaan moeten beschouwd worden. Ik geloof, dat er nog andere openingen te doen zijn. Om die reden vraag ik mij te onthouden van op het oogenblik eene meening te uiten.

Door de kamer werd tot het drukken en ronddeelen van het rapport des ministers besloten, en, na eenige discussie, de volgende zitting op woensdag bepaald.

— Zaturdag heeft de minister van binnen- en buitenlandsche zaken, de heer *de Theux*, in den senaat het diplomatieke verslag gelezen, dat bij den vorigen dag in de kamer van vertegenwoordigers had uitgebragt. Na deze mededeeling ontstond er eene vrij levendige discussie tusschen den gezegden minister en verscheidene senateurs, waaronder de heer *Duval de Beaulieu*. Deze berispte den gang, door den minister van buitenlandsche zaken gevolgd: hij had de vereeniging van de beide departementen van binnen- en buitenlandsche zaken steeds verkeerd gevonden; het eene moest het andere benadeelen. Op de woorden *volharding en moed*, in de openings-aanspraak gebezigd, terugkomende, keurde hij de handelwijs van het ministerie ten deze af, zoo daardoor was misbruik gemaakt geworden van het patriotismus der Belgen. Hij wilde, dat de minister den moed had, om roadborstig voor zijne meening uit te komen en zijn plan te ontwikkelen, opdat het land weten mogt waar men heen wilde. De baron *d'Hoogvorst* drong er evenens op aan, dat het ministerie zich verklaarde; zoo het kans zag, om de scheiding voor te komen, dat men het dan zeide en de noodige middelen daartoe vroeg: de natie was tot alle opofferingen bereid; maar zoo het ministerie van de nutteloosheid van den weerstand overtuigd was, moest men zich onderwerpen; was er geene keus tusschen het verduren van een noodlottig en schandelijk traktaat en het gevaar dat de nationaliteit verloren ging, dat men dan den moed had het te bekennen.

De heer *de Theux* bepaalde zich tot eene herhaling zijner woorden, den vorigen dag in de kamer der vertegenwoordigers gesproken: Men had slechts eene mededeeling gedaan, geen voorstel meeneh te doen; de onderhandelingen waren nog niet onherroepelijk afgesneden, en tot zoolang was het niet raadzaam om de verlangde verklaring te doen. Verder zeide de minister, in antwoord op het verzoek van den heer *Dumon Dumortier*, om, even als in de andere kamer, eenen dag te bepalen waarop hij zijne verklaring zoude doen, dat hij geene verbindtenis had aangegaan; wanneer hij kon, zou hij zich verklaren; anders het stilzwijgen bewaren. De discussie bij de vertegenwoordigers, aanstaanden woensdag, betrof slechts het voorstel van den heer *Dumortier*. De zitting werd daarna tot maandag [illegible]

[illegible] de geschillen met Holland, welke den 4den october 1833 gegeven werden.

— De Poolsche generaal *Skrzynecki* heeft nog geene commando bekomen; de zoo even verschijnende *Belge* zegt deswege het volgende:

» Op bevel der vreemde diplomatie en van het kabinet der Tuilleriën, is *Skrzynecki*, naauwelijks benoemd, thans bereids weder op disponibiliteit is gesteld.

— De *Commerce Belge* neemt uit de toetreding tot de voorstellen der Londensche conferencie, door Z. M. den koning der Nederlanden, aanleiding, om al het bedenkelijke van eene verdere weigering van België, om zich aan de uitvoering der gewijzigde 24 artikelen te onttrekken, te doen uitkomen. » De verstandige mannen," zegt genoemd blad, » zoowel in de kamers als daar buiten, zij, die er prijs op stellen om de Belgische nationaliteit te behouden, moeten al het gewigt van hun gedrag [illegible], en al de kansen in overweging [illegible] zoude kunnen brengen."

— Het *Journal du Commerce d'Anvers* spreekt van een gerucht, dat de opneming van den Poolschen generaal *Skzynecki* in het Belgische leger aan de noordsche mogendheden zoo ongevallig zoude geweest zijn, dat zij het voornemen hebben aan den dag gelegd, hare gezanten te Brussel, dien ten gevolge, terug te roepen.

Ook de *Commerce Belge* verzekert, dat de aanneming van den generaal *Skrynecki* in het Belgische leger tot reclamatiën van den kant der noordsche gezanten te Brussel heeft aanleiding gegeven, en dat zij werkelijk hunne paspoorten gevraagd hebben, zoo de bedoelde benoeming niet mogt worden ingetrokken.

— De *Moniteur* deelt de wet mede, waarbij ons bewind is gemagtigd, om nu reeds de grondbelasting over de zes eerste maanden van 1839 te doen heffen.

— Het Luiksche blad *l'Espoir* bevat het navolgende gezwollen [illegible] Fransche werklieden, aan de werklieden in België, dat het [illegible] te duizenden personen geteekend te zijn.

» Broeders! uw vaderland is in gevaar; [illegible] zetten; daarvoor zij u eer! Al de [illegible] werken, maar om te strijden [illegible] vergeten weest gij [illegible]

heeft, en in dezen worstelstrijd zal laten bezwijken: — geloeft dat niet uwe zaak is de zijne, het is de zaak der volksvrijheid. Neemt vrijheid en broederschap tot leus, en uwe vlag zal die zijn van alle mindere klassen van den aardbodem. Schept moed; in u is onze hoop. Onthoudt vooral dat in het gevaar het volk in niemand anders dan in zich zelven vertrouwen kan stellen, omdat het volk alleen zijn vaderland bemint.

Herinnert dan elkander: hetgeen gij om te overwinnen noodig hebt, is stoutmoedigheid, nogmaals stoutmoedigheid, altijd stoutmoedigheid!"

NEDERLANDEN.

Amsterdam, 5 febr. Men verneemt, dat de voornaamste bepalingen van het onlangs tusschen Pruissen en Nederland gesloten handelstractaat op het volgende nederkomen:

» Aan de zijde van het tolverbond zullen de volgende Nederlandsche producten tolverligtingen genieten.

1. Boter, kaas, stieren, koeijen, ossen, vaarzen, bij den invoer over de landwegen, tegen de helft van het tarief.

2. Lompen suiker, ten gebruike van tot de verbondslanden behoorende raffinaderijen, bij den invoer te land en ter zee, tegen de helft van het tegenwoordige tarief, en ook voortaan, bij mogelijke wijziging van hetzelve, altijd slechts met 10 pCt. verhooging boven de voor raffinaderijen ingevoerd wordende ruwe suiker.

3. Geraffineerde suiker tegen 10 rth. voor de 50 kilogrammen (thans 11 rth. per Pruissische centenaar), met belofte, dat ook bij latere verminderingen van regten op de voor inlandsche raffinaderijen ingevoerd wordende ruwe suiker, de tol van deze geraffineerde suiker evenrediglijk zal verminderd worden, en nooit het dubbel der belasting van ruwe suiker zal te boven gaan.

4. Rijst 2 rth. per 50 kilogrammen (thans 3 rth. per Pruissische centenaar.)

Deze verminderingen zullen ad 1m. terstond na de afkondiging van het tractaat; ad 2m. acht weken na die afkondiging; ad 3m. en 4m., uit hoofde van de in de wetgeving des tolverbonds hiermede strijdende bedenkingen, eerst met 1 Januarij 1840, als wanneer een nieuw tarief-tijdvak begint, in werking komen.

Aan de zijde van Nederland zal worden verleend:

a. Bij den invoer te land en langs de rivier onder de vlag van eenen staat des verbonds:

1. Voor wijn;

2. Voor graan, gelijkstelling met den invoer ter zee, dat is, vermindering der inkomende regten van 10 pCt.

3. Bij onderscheiden soorten van steenen, vermindering tot op 50 pCt. van de algemeene invoer-regten.

b. Bij den invoer langs de rivier, [illegible] verbonds, van werk- en timmerhout gelijkstelling met den invoer van den zeekant, dat is: vermindering op 25 c. per last.

c. Bij den invoer te land, zoowel als ter zee, genieten de volgende producten van het tolverbond vermindering van tolregt.

1. Zijden stoffen, geweven dito en linten op 2 fl. per kilogram.

2. Kousen en geweven goederen, kanten en tulle op 5 pCt. van de waarde.

3. Messen en kramerijen, volgens de benaming van het Nederlandsche tarief, tegen 3 pCt. van de waarde.

Een ander punt van deze overeenkomst bestaat, naar men zegt, daarin, dat men het van Pruissens zijde noodig heeft geacht, om, gelijktijdig met het traktaat, indien dan al niet in hetzelve, de reeds tijdens de onderhandeling over het scheepvaartsverdrag van 3 junij 1837 ter sprake gekomen klagten uit den weg te ruimen, welke, nopens de behandeling der tot het Rijn-transito behoorende koopmanschappen in de Nederlandsche entrepôts, worden geopperd."

— Wij vernemen thans stellig, dat gisteren in den Belgischen kabinetsraad tot eene prorogatie der kamers is besloten; en vervolgens dat een door de Belgische regering aan de Oostenrijksche en Pruissische gezanten te Brussel gedaan voorstel, om den Poolschen generaal *Skrzynecki* op disponibiliteit te stellen, door genoemde diplomaten is geweigerd, hebbende dezelve bepaaldelijk verklaard, dat zijne benoeming als niet geschied zal worden beschouwd. (*Handelsbl.*)

's Gravenhage, 4 febr. In het *Weekblad van het regt* leest men:

» Naar men verneemt zal de zaak van den stedelijken ambtenaar van Leiden, *Bakker*, den 15den dezer, voor de tweede kamer van het provinciale geregtshof van Holland dienen."

Arnhem, 6 febr. Het laatste nommer der *Revue des deux Mondes* neemt nogmaals de verdediging op van het ministerie *Molé* tegen de coalitie. Het betoogt dat dit ministerie zoowel binnen als buiten 's lands de belangen van Frankrijk heeft bevorderd, de rust en den vrede gehandhaafd. Het beweert dat er noch van den heer *Thiers* noch van den heer *Guizot* zoo veel te wachten geweest ware of zijn zou; dat overigens een ministerie *Thiers* of *Guizot* geene meerderheid in de kamer zou kunnen erlangen. » In den tegenwoordigen stand van zaken, — zegt de *Revue*, — zijn er drie partijen te kiezen; men moet of het ministerie van 15 april behouden, of eenen uit de coalitie nemen, of de kamer ontbinden. — Het ministerie trad [illegible] schikkende naar de gebruiken van den vertegenwoordigenden [illegible] die willen dat de regering eene aanzienlijke meerderheid in de [illegible]. Door heden aan de kamer eene ordonnancie te brengen die [illegible] verdaagt, en die de ordonnancie tot oproeping der [illegible] heeft het ministerie van 15 april aan al zijne constitutionele verpligtingen voldaan. Het beroept zich op het land en vraagt het de versterking [illegible] meerderheid welke deszelfs pligt vorderde te handhaven en niet te [illegible]. — Wij stellen vertrouwen in de kiezers. Zij hebben nogmaals [illegible] tusschen de welvaart des lands en verwarringen waarmede [illegible] ambitiën het bedreigen, tusschen getrouwheid aan verdragen en [illegible] Frankrijks verbindtenissen, tusschen eenen eervollen vrede met Europa en den oorlog zonder reden en zonder doel, tusschen het stelsel van 13 maart en de propaganda: de kiezers zullen niet aarzelen."

BEURSBERIGT.

Amsterdam, 5 febr. Ook heden leverde de markt in Hollandsche fondsen weinig bijzonders op; de politieke gebeurtenissen in België, als ook in Frankrijk, houden, als het ware, de speculatiën terug; aanvankelijk hielden zich Integralen en Kansbiljetten op hunnen prijs van gisteren, doch bleven ten slotte weder iets flaauwer. Aandeelen Handelmaatschappij waren in den beginne iets vaster $174\frac{1}{4}$, $\frac{3}{8}$, doch ook daarvan bleef de prijs op het einde weder $173\frac{7}{8}$ à 174.

Van buitenlandsche fondsen waren Ardoins, bij eenigen handel, iets meer gewild; de overige, bij weinig affaire, onveranderd.

Columbia 2de leening à 100 pond $19\frac{3}{4}$. Nieuwe Mexico 5 pCt. $18\frac{3}{8}$. Coupons Columbia enkele $3\frac{3}{4}$, $\frac{13}{16}$. Dito Peru $2\frac{3}{8}$. Dito Ardoins nov. 1837, mei en nov. 1838, $13\frac{1}{2}$ pCt.

Prijs van het Geld. Beleening 3. Prolongatie 3. Wissel Disconto $2\frac{1}{2}$ pCt.

Prijzen ten 5 Ure. Integralen $54\frac{7}{16}$. Kansbiljetten $26\frac{5}{16}$. Handelmaatschappij $173\frac{7}{8}$ à 174. Ardoins à 85 pond $17\frac{5}{16}$ à $\frac{3}{8}$.

Waterhoogte te Arnhem.

Den 5 Feb. 2 El 2 Palm 5 Duim; gewassen 0 Duim; gevallen 15 D.
Den 6 Feb. 2 El [illegible]

Advertentiën.

Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.